

ARŞİVLERİMİZ HAKKINDA «İKDAM» GAZETESİNİN BİR YAZISI VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Atilla ÇETİN

Tercüman Gazetesi Kütüphane ve Dokümantasyon
Merkezi Müdürü

II. Meşrutiyet döneminde, Türk tarih çalışmaları ile ilgili olarak önemli faaliyetlere rastlanmaktadır. Abdurrahman Şeref Bey'in¹ vak'anüvislige tayıni, Tarih-i Osmanî Encümeni'nin² kuruluşu, Encümen'e ilmî bir dergi niteliğinde **Tarih-i Osmanî Encümen-i Mecmuası'nın³** yayına başlaması bunlar

¹ Abdurrahman Şeref Bey (1853-1925): Osmanlı devlet adamı, tarihçi, son vak'anüvis. İstanbul'da doğdu. Eyüp Rüştiye'sini ve 1873'de Mektebi-i Sultanî'yi (Galatasaray Lisesi) bitirdi. Mahreç-i Aklâm, Mekteb-i Sultanî, Mekteb-i Mülkiye'de çeşitli ders hocahlığı ve müdürlük yaptı. Dârülfünûn'da ders okuttu. II. Meşrutiyette vak'anüvis tayin edildi. Dester-i Hakani Nazırı, Meclis-i Âyan üyesi ve ikinci Reisi, Maarif Nazırı, Tarih-i Osmanî Encümeni Reisi, Şurâ-yı Devlet Reisi gibi görevler yaptı. TBMM ikinci seçim devresinde İstanbul mebusu olarak Ankara'ya gitti. Milletvekili iken hastalandığından İstanbul'a döndü. 1925 yılının da vefat etti.

Abdurrahman Şeref Bey, devlet adamlığı yanında, kültür ve tarih sahasına hizmet etmiş bir fikir adamı idi. Eserleri arasında, *Tarih-i Düvel-i İslâmiye*, *Tarih-i Devlet-i Osmanîye* (2 cilt), *Tarih Musahabeleri*, *Lütfî Tarihi'nin sekizinci cildinin yayını*, TOEM ve TTEM'da birçok makalesi sayılabilir.

² Tarih-i Osmanî Encümeni: 14 Temmuz 1909 tarihli irade-i seniyye ile başlangıçtan o döneme kadar Osmanlı devletinin tam ve mükemmel bir tarihini hazırlamak amacıyla kuruldu. Başkan Abdurrahman Şeref Bey, sürekli üyeleri Ahmed Tevhid, Ahmed Refik (Altınlây), Ahmed Midhat, İskender Yanko Hoç, Efdaleeddin (Tekiner), Diran Kelekyan, Zühdi, Ali Seyfi, Karolidi, Mehmed Arif, Necib Asım (Yaziksız)'dı. Yardımcı ve haberleşme üyeleri vardı. Osmanlı tarihine ait risale, belge, kayıtları bastırmak görevi idi. Arşivlerde önemli araştırmalar yaptı ve yayınladı. TOE 1924'de Türk Tarih Encümeni adını aldı, çalışmalarını 1931'e kadar sürdürdü.

³ Tarih-i Osmanî Encümeni Mecmuası, Tarih-i Osmanî Encümeni'nin yayın organı olarak ilk sayısı 1 Nisan 1326/14 Nisan 1910 günü yayınlandı. Dergi sekiz yıl iki ayda bir düzenli yayınlandı. Millî Mücadele yıllarında bastırılamadı. Dergi, 1340/1925'te 14. yıl 78. sayidan başlayarak, Türk Tarih Encümeni Mecmuası adını aldı. 1-7 sayıların toplu dizini vardır. Derginin ilk dizisinin son sayısı 17. sene 19-96 numara ve 1 haziran 1928 tarihini taşır. 1929-1931 arası «yeni seri» olarak 5 sayı çıkmıştır. Genellikle kurucu üyeleri ve yabancı yazarlar yazı yazdır. İmre Karaçon'dan, İstefan Cansızof ve Dr. Friedrich von Kraelitz'den çeviriler vardır. Kritovulos, Dursun Bev. Mehmed Halife gibi yazarların eserleri derginin eki olarak yayınlanmış. Mecmuada Osmanlı tarihi ile ilgili araştırma, belge ve biyografiler çıkmıştır.

arasındadır. Aynı dönemde, tarih çalışmalarına kaynak olmak üzere, arşivler sahasında bir canlılık kendisini göstermiştir. İlk iş, Sultanahmed Meydanı'ndaki bazı mahzenlerde, Topkapı Sarayı'nda ve Bâbiâli mahzenlerinde bulunan tarihî belgeleri toplamak olmuştur. Nitekim Fâtih zamanından Tanzimat'a kadar cereyan eden resmî işlemelere ve yazışmalara ait olup, Topkapı Sarayı'nın Kubbealtı'na yakın mahzenlerde bulunan evrak altı yüz araba yükü halinde Bâbiâli bahçesi içinde, Sadrazam Cevad Paşa tarafından kütüphane olarak yaptırılmış olan binaya nakledildi. Diğer bazı yerlerdeki malzemeler toplandı. Sonra, bu malzemelerin tasnifi için heyetler kuruldu, çalışmalarla başlandı. İstanbul arşivleri ilmî tetkiklere açıldı. İlk defa olarak, yerli ve yabancı ilim adamları arşivlerde araştırmalara başladılar. Tarih-i Osmanî Encümeni Mecmuası'nda çıkan ilk yazı, Abdurrahman Şeref Bey'in, eski ve tarihî belgeler ve arşivlerin önemi hakkında makalesiydi⁴.

Bu arada çeşitli basın ve yayım organlarında, gazete ve dergilerde arşivlerimizin zenginliği ve üstünlüğü, arşivlerin önemi, tarihî belgelerimizin kıymeti, devlet hizmetlerinde arşivlerin yeri konularında bazı ilginç yazılar görülmekteydi. Bu yazılar ve arşiv çalışmaları, 1908 - 1922 yılları arşiv faaliyetlerinin ne kadar ehemmiyet taşıdığını isbatlamaktadır⁵. Sadece bu yazıların toplanması başlı başına bir araştırma konusu olacak kadar genişdir. Biz bu dönemde arşivler hakkında toplum ve devletin, basının ilgisini ve önemini işaret ettikten sonra, 24 Mart 1914/26 Rebiü'l-evvel 1332 tarihli «İkdam» Gazetesinde⁶ yayınlanan «Devâirde hifz-i evrak» (Resmî dairelerde belgelerin korunması) başlıklı önemli bir yazıyı tanıtım istiyoruz. Bu sadece bir örnektir. Benzerleri ve hatta çok daha mühimleri bulunabilir.

«DEVÂİRDE HIFZ-I EVRAK⁷

Hîç hatırlmadan çıkmaz, Macar ulemasından müteveffa Doktor Kâraçon⁸ Macar tarihine aid vesâikin Hazine-i evrak'da taharrisine me-

⁴ Abdurrahman Şeref, «Evrak-ı atika ve vesâik-i tarihiyemiz», TOEM, 1. cüz (Nisan 1326), s. 9-19; yeni yazı yayını için İsmet Binark, «Arşivlerimizin değeri ve son valk'anüvis Abdurrahman Şeref Bey'in 'Evrak-ı atika ve vesâik-i tarihiyemiz' adlı yazısı», Türk Kütüphaneçiler Derneği Bülteni, XXIX/1 (1980), s. 28-34.

⁵ «II. Meşrutiyet döneminde (1908-1922) Türkiye'de arşiv çalışmaları» adlı bir araştırma hazırlamaktayım.

⁶ İkdam: 24 Haziran 1894 tarihinde yayına başladı. Ahmed Cevdet Bey çıkardı. İstibdada karşı mücadele etti. Havadis ve fikir gazetesi olarak tanındı. Tarihçi Ahmed Refik, Ali Reşad, Abdurrahman Şeref, Cevad Rüştü güzel yazılar yazdılar. 1908'den sonraki muharrirler Babanzâde İsmail Hakkı, Abdullah Zühtü, Ahmed Rasim, Hüseyin Cahit'tir.

⁷ Kelimeler; Devâir; Daireler, hifz-i evrak; belgelerin korunması, vesâik: belgeler, taharrî: araştırma, mezun: izinli, görevli, pür hiddet: hiddet dolu, hazine-i evrak: arşiv, tâthir: temizleme, taaffün: çürüyüp kokma, suret-i muhafaza: korunma usulü, muhal: mümkün olmayan, şâyân-ı dikkat: dikkate değer, mezûr: adı geçen, menâfi: menfaatler, yararlar, ibâd: kollar, hâlk, fıkdan: yokluk, bulunmama, nâşî: dolayı, bahîşker: istekli, mefâhir-i maziye: maziye ait öğünülecek şeyler, nazar-ı itina: dikkat bakışı, zâil: yok olma, hâzâ'n-ı evrak: arşivler, zir-i zemin: yerin altı, ceyyid-i hava: iyi hava, saf hava, taaccüb: şasakalma, hayret, istizâh: açıklama isteme, umûr-ı devlet: devlet işleri, muttariden: bir düzeye, biteviye, mevâdî: işler, hususlar, ziyâ-ı azim: büyük kayıp, tetebbu: inceleme, tetkik etme, ittlâ: öğrenme, tanima, kесb: çalışıp kazanma, edinme, süferâ-ı ecmebiye: yabancı elçiler, der-akab: hemen, arkasından, malümât-ı tâmm: tam bilgi, mesâil-i mütehaddise ve căriye: ortaya çıkan ve devam eden meseleler, bast etmek: uzun uzadiya anlatma, Vesâik-i mahfuza: saklanmış belgeler, dokümantasyon, bend: makale, fıkra.

zun olduğu gün —beş altı sene evvel— ikindi üstü İkdam Matbaasına pür hiddet gelerek bize şu sözleri söylemiş idi :

— Adam olmayacaksınız!.. Şimdi Hazine-i Evrak'dan geliyorum. Kül olmuş evrak-ı tarihiye üzerinden yürüdük!..

Karaçon teessüründen hemen hemen ağlayacak idi. Bu adam Türk-lüğün muhibbi olduğundan bizde gördüğü noksaları bir türlü afv etmez, onların cebr ve telafi edilmesi lüzumunda ısrar ederdi.

Hakikaten bilahire Hazine-i Evrak tathir olunub, kalan evrakin muhafazasına dikkat edilmek istenildiği zaman, çürümüş kâğıtların taaffünü amele için işlemeğe mani olacak dereceye vardığı görülmüş idi.

Alelumûm bizdeki evrak mahzenleri kadar, evrak muhafazasının eşkâli kadar karışık ve ibtidâî bir şey olamaz. Hiç bir dairenin evrakı hüsn halde muhafaza olunamıyor. Bunun sebebi var. Evrakin muhafazasındaki lüzum takdir edilmiyor diyemeyiz. Çünkü her daire evrakinin suret-i muhafazasından şikayet ediyor. İktiza eden evrakin bulunması çok kere muhal denilecek kadar güçleştiğini memurlar açıktan açığa söylüyorlar.

Son bir vak'a pek ziyade şayânı dikkattir. Nezaretlerden birinin evrakı içinde de nice muharrerât ve vesâikin çürümüş olduğunu, bollardan bir takımının yarı sağlam, yarı yıpranmış bir halde meydana çıkarıldığını iştittik. Evrak- mezkûre içinde menâfi-i iktisadiyeye vesâi-reye dâir pek mühimleri de var imiş ki bu da tabiidir. Bu nevi evrak 1270 senesinden 1325 senesine kadar geliyor imiş.

Hasılı muharrerât-ı mühimme, hukuk-u ibâda taalluk eden vesâik-i hükümiye evrak hifz edilecek mahallerin fikdanından nâşı her yerde zayıata uğramaktadır.

Bizdeki evrak hifzi usulü dediğimiz gibi ibtidâîdir: Evrak sandıklara doldurularak birer mahzene konur. Hatta bu sandıklar öyle bir-biri üstüne yükselir ki altında kalan bir sandığın içinde evrak aramak üstteki sandıkların indirilmesini icab eder.

Böyle yer altında, rutubetli yerlerde evrak hifz edilemez. Kezâlik evrak sandıklar içine de karma karışık doldurulamaz. Hele sandıklar birbiri üzerine hiç yükselmez. Her dairenin evrakı içinde elbette hifzına itina edilmek lâzım gelen evrak vardır. Fakat hukuk-u ibâda taalluk eden evrak hepsinden mühimdir. Onun için devlet evrak muhafazası meselesini Meşrutiyete lâyik bir surette hal etmiş olmak üzere hifzı

⁸ İmre Karacson (Karaçon) (Apacatorna, Veszprem 1863-İstanbul 1911). Macar bilgini ve din adamı. 1885'te Györ şehrinde rahiplik görevine başladı, 1890'da öğretmen okulu müdürü oldu. İstanbul ve Anadolu'da Türk dili ve edebiyatı araştırmaları yaptı. II. Meşrutiyet döneninde Türkiye arşivlerine girerek çalışan ilk yabancı araştırcılardan birisi oldu. Türk-Macar ilişkilerine ait belgeler üzerinde çalıştı. Evliya Çelebi Seyahatnâmesinin Macaristan ile ilgili bölümünü Macarcaya çevirdi. Çeşitli eser ve makaleler yazdı. İstanbul'da vefat etti. TOEM'da makaleleri yayınlandı. Macarca olmak üzere, III. Karoly'nin Türklerle Savaşı, XVIII. yüzyılda iki Türk diplomatının Macaristan üzerine verdiği bilgiler, Türk arşivleri, İstanbul camilerinde Macarlarla ilgili el yazmaları, Rakoci'nin Türk belgeleri, Türk-Macar arşivi, Eğri'de bir Türk kitabesi gibi çalışmaları vardır.

evrakda kabul edilen usul-i medeniyyeyi ittihaz etmelidir. Ve biz hifz-i evrakı ne kadar muntazam bir usule rapt eder isek o kadar medenî, muntazam yaşamağa, tarihini yaşatmağa hahişker bir millet olduğu muzu isbat ederiz. Evrakını muhafaza etmeği bilmeyen bir devlet, ec dadından kalan hatırlatı mahv eden bir aileye benzer. Hem bu aile, hem o hükümet mefâhir-i maziyesini kendi eliyle imha etmiş olur.

Hifz-i evrakda nazar-ı itinaya alınacak iki cihet vardır. Evvelâ, evrak istenildiği anda bulunabilmek için kayd ve raflara yerleştirme usul-i **veyahud fîs usûli.** İkincisi, evrak hifz edilecek yerlerin havası değişmek, rutubeti zâil olmak için ısıtma ve havalandırma usul-i fenniyesi.

Avrupa hazâin-i evrakına girenler, aranılan evrakin ne kadar çabuk bulunduğu görümuşlardır. İnsan bu sürate sihr, hayal diyeceği gelir. Değil beş on senelik evrak, elli altmış senelik evrak bile derhal ele geçirilir. Bu sayede ne devletin hakkı zâil olur, ne de halkın. Kaç kere vukua geldi. Birkâç mesele-i mühimmede aranılan evrak-ı tarihiye ya pek zor bulundu, yahud hiç bulunamadı.

Yukarıda dediğimiz gibi evrak hifz olunacak yerler, artık eski zamandaki gibi bir şekilde bulunamaz. Isıtma ve havalandırma usullerine müracaat lâzım gelir. Viyana'daki Kütüphane-i İmparatorının bir zîr-i zemin, bodrum kısmı vardır. Biriken kitaplari yukarıda saklayabilmek imkân haricine çıktıgından bunlar zîr-i zemine nakî edilmişlerdir. Bu kısmı gezdiğimiz zaman bodrumum kuruluğu, ceyyid-i havası taaccübümüzü mucib oldu. İstizahımız üzerine bir elektrik dğmesine basıldığı gibi büyük bir hava alıp verme aleti işlemeğe başladı. Birkâç dakika sonra mahzenin havası tamamiye tazelendiğini his ettim. Raflardaki kitaplardan bazlarını açdım. Hiç birinde rutubetten eser görmediğim.

İşte evrak böyle muhafaza olunur. Her daire için, yahud birkaç daire için birlikde evrak hifzına mahsus binalar vücuda getirip evrak ve vesâiki ziyâden bozulmadan muhafaza etmelidir. O zaman umûr-ı devlet de muttariden cereyan eder. Aranılan şey çabuk bulunur.

Unutmayalım ki çok defa devlete taalluk eden mevâddin tarihçesini bilinmek lâzım gelir. Bu tarihçe bilinmez ise hukuk-ı devlet ziyâ-i azîme uğrar, hem de nazirlar hall-i meseleden aciz kalırlar. Yeni gelen bir nazırı cereyan-ı ahvâle muttalı kilacak vasıta-i yegâne vesâikin intizâm-ı hifzidir. Nazır tetebbu edeceğî bir meselein evrakını ister. Onları bir müddet mütalââ ve tetebbu ettiği gibi işin bütün safahâtına ittilâ kesb eder. O zaman menâfi-i devleti indi bir ictihâd ile değil, vesâik ile hal eder. İstanbul'a gelcn süferâ-yi ecnebiye dahi sefâret evrak hazinelerinin mükemmeliyeti sayesinde mütenevvî meseleler hakkında der-akab malûmât-ı tâmmâ sahibi oluyorlar. Yedi sekiz sene oluyor, süferâ-yi ecnebiyeden bir zat gayet mühim ve çatalli bir işde hakemlik vazifesini ifa etmek lâzım geldi. Bu zat o mesele ile yedi sekiz gün meşgul oldu. Ve âlem kül olarak meydana çıktı. Bu muvaffakiyet sefirin meziyet-i şâhsiyesinden ziyade hazine-i evrakin eseri idi.

Hazâin-i evrakî yoluna koyamaz isek hiç bir nazır veya büyük memur için mesâil-i mütehaddise ve câriyenin mahiyet-i tarihîyesine ittilâk kesb etmek mümkün olmaz.

Bizde usul muntazam olmadığı için ekseriya şahıs düçâr-ı tenkid olur. Halbuki kabahat şahsin değil, usulündür. Usulümüz ile, en büyük bir adam bile işin içinden çıkamaz, vukuf ve malûmât sahibi olamaz. Tabîf rey vermek zamanı gelince, insan tereddüdden, hatadan kurtulamaz. Çünkü ne diyeceğini bilmez. Her mesele zekâ ile, nazariyât ile hal olunmaz. İşin suret-i cereyanına, kuyuda, mukarrerât ve taahhüdâta dahi müracaat lâzım gelir.

Hatta Avrupa gazetelerindeki bendlerin iyi olmasının müessiri gâzate idarelerinin hazâin-i evrakıdır. Baş muharrir bir meseleyi bast etmek isteyince matbaanın evrak memurlarından o meseleye taalluku olan vesâik-i mahfûzayı taleb eder. Bunları mütalââ ettiğten sonra eline kalemi alıp yazıya başlar. Meslek sahibi bir zat için böyle yazı yazmaktan kolay ne olabilir.

Elhasıl bu evrak meselesini, hele evrak-ı adliyeyi muhafaza meselesini hal etmelidir. Bunda ihmâl asla câiz değildir.»⁹.

Göründüğü üzere, makalede, arşivler konusuna bir hatırlayı anlatmakla girilmekte, Macar müsteşâriklerinden İmre Karaçon'un arşivdeki tarihî evrakin perişanlığı üzerine görüşü anlatılmaktadır. Daha sonra Hazine-i Evrak'taki çalışmalar esnasında çürümüş tarihî evraka rastlandığı ifade edilmektedir. Resmî dairelerde arşiv malzemeleri kadar, evrakin korunması usullerinin karışık ve iptidaî olduğu açıklanmaktadır. Nezaretlerden birinin belgeleri arasında 1270-1325 yıllarına ait, özellikle iktisadi konularda pek mühim belgelerin yarı yarıya çürümüş ve yıpranmış olarak meydana çıkarıldıkları ve perişanlıkları anlatılmaktadır.

Evrakların sandıklara konularak yiğilması ve bu malzemenin üstüste yerleştirilmesi ve aranan evrakin tekrar bulunmasındaki zorluk ve iptidaîlik tenkid edilmektedir. Devletin ve halkın hukuk ve haklarının korunması ve isbatı bakımından arşivlerin asrî ve Meşrutiyete lâyik bir şekilde düzenlenmesi lüzumuna dikkat çekilmektedir.

Avrupa arşivlerinde tasnif, düzen, koruma usulleri için güzel bir örnek olarak, ziyaret ettikleri Viyana İmparatorluk kütüphanesi gösterilmekte, bilhassa rutubete karşı alınmış teknik usuller hayranlıkla anlatılmaktadır. Arşiv hizmetlerinin düzenli ve sıhhâti yürüyebilmesi için her daire veya birkaç daire için arşiv binası inşa edilmesi istenmektedir.

Devlet meseleleri ve devletin menfaati olan konularda tarihî arşiv malzemelerine müracaatın gereği ve lüzumu üzerinde durularak, nazırlar ve hükümet erkânı için, belgelerin muntazam tanzimi ve aranıldığı zaman hemen bulunabilmesi üzerinde görüşler ifade edilmektedir. İstanbul'da yabancı elçilik arşivlerinin düzenli olmasının sağladığı yararlar, bir müşahhas örnekle açıklanmaktadır.

⁹ İkdâm, No. 6137, 26 Rebiü'l-âhir 1332/11 Mart 1330/24 Mart 1914. (Tercüman Gazetesi Kütpâhanesi, Osmanîca Gazeteler Koleksiyonu, Nu. 32/5).

Arşiv hususunda, düzenli bir usul konulması müdafaa edilmektedir. Usul yokluğu veya bozukluğundan şahısların ve devlet adamlarının da zarara uğradığı bildirilmektedir.

Son olarak, ilginç bir tarzda **gazete arşivciliğinden** söz edilerek, Avrupa gazetelerinde arşivin düzgün ve muntazam olduğundan bahsedilmekte, güzel ve ciddi yazıların arşiv ve dokümantasyon servisi - yazar diyaloğunun iyi işlenmesinden kaynaklandığı ifade olunmaktadır. Genelde, arşiv mescdesinin ve hukuka ait arşivlerin ihmaliinin asla caiz olmadığı açıklanmaktadır.

1914 yılında arşivlerin durumu ve geleceği hakkında çok güzel bilgiler sunan bu başmakalenin yazarı belli olmamakla beraber, o devirde İkdam'da yazı yazan tarih ve arşiv konularına vakıf Abdurrahman Şeref veya Ahmed Refik'ten birinin olması ihtimali kuvvetlidir.

1915 yılında Türkiye'de devlet arşivlerini köklü bir organizasyona tâbi tutmak için bazı çalışmalar yapıldığını bilmekteyiz. Sadâret, Hariciye, Daâiliye, Şûrâ-yî Devlet arşivlerinin, «Bâbî âli Hazine-i Evrak Müdüriyyet-i Umuâiyyesi» unvanı ile birleştirilmesi düşünüldü. Komisyonlar kurularak çalışmalar yapıldı. Fakat savaş gaileleri sırasında bu proje uygulamaya konulmadı¹⁰. Bazı önemli tarihî cvrak geçici olarak Konyaya taşındı.

1846 yılında Osmanlı Devlet Arşivi'nin kuruluşundan sonra, Osmanlı devleti bünyesinde köklü bir reform çalışması 1915larındaki faaliyetler olmuştu¹¹. Tahminimize göre, İkdam'ın sunduğumuz bu yazısı gibi basın ve yayın organlarındaki arşivlerin durumu ve İslahi hakkında çıkan yazıların, Hükmüetin böyle bir projeyi geliştirmeye teşvik etmesi muhtemeldir. Diğer gazeteler taranırsa buna benzer yazılar bulunabilecektir. Savaş esnasında Kumandanlıklarla ilgili bazı arşiv ihtiyaçları da, arşivler hakkında köklü bir reorganizasyonun gereğini ve bu fikrin gelişmesini etkilemiş olmalıdır.

II. Meşrutiyet döneminde, ister devlet kademelerinden bir ihtiyacın sönünda olsun, isterse basın - yayın organlarının konuyu bütün açıklığı ile ortaya koyan ve teşvik eden yayınıları neticesinde olsun, aydınlar arasında ve toplumda, yapılan birçok yenilik ve değişiklikler arasında, iyi bir Osmanlı - Türk tarihi yazılması ve arşivlerin tanzimi görüşünün ağırlık kazandığı anlaşılmaktadır. «**Devlet evrakının muhafazası meselesinin Meşrutiyete lâyik bir surette hal edilmesini**» arzu etmek eğilimi, bunun tabii sonucu olmalıdır. Millî arşivcilik tarihimiz ve arşivciliğimizin gelişmesi açısından orjinal olan bu konuya sunarken, benzer başka yazılar bulunabileceğini hatırlatalım. II. Meşrutiyet aydınlarının ortaya attığı fikirlerin, ancak Cumhuriyet dönemin de, nisbeten bazlarının gerçekleşebildiğini biliyoruz.

¹⁰ Atilla Çetin, **Başbakanlık Arşivi Kılavuzu**, İstanbul 1979, s. 4; aynı yazar, «Les Archives de la Présidence du Conseil (Başbakanlık Arşivi) à Istanbul», *Etudes Médiévales et Patrimoine Turc*, Éditions du CNRS, Paris 1983, s. 27-54; aynı yazar, «Les Archives de Turquie, aperçu historique et perspectives», *Collection Turcica*, Paris 1983 (basımda).

¹¹ Atilla Çetin, «Osmanlı Devlet Arşivi'nin kuruluşu ve tasnif çalışmaları», *Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi*, 21 (Aralık 1982), s. 96-126.

— آدم اویله جقبسکز ! .. شمدى خزىنه اوراقدن کلیدورم . کول اویلش اوراق تارىخىه اوزىزندن يورودك ! ..

قاراجون تأثرىزدن هان هان آغلايەجق ايدى . بى آدم توركالاڭ مەجي اولىدېقىندىن بىزدە كوردىكى نەقصانايى بىردىلۇغۇ ايتىز ، آنلارنى جىرى و تلافى ايدىلىمى لزومنىدە اصراراد ايدىرىدى . حقىقەتى بالآخرە خزىنسە اوراق تەپھىر اوئلوب ، قالان اوراقلىك حماقىته سە دقت ايدىلەك اىپتەلىدىكى زمان جۈزۈمىش كاغاندەرك تەقىيە عمەلە ئىچيون اىشلەمكە مانع اوەجق درجه يەواردىنى كوردىلىش ايدى .

عنى ئامسوم بىزدەكى اوراق خىزىلارى قىدر ، اوراق خەفافسى-ئەنڭ اشکالى قىدر قارىش-سېق وابتسىدانى يېلىكىزى ئەنلىك . هېبىچ يې داڭىزنىك ئوراق حىن خالىدە خەفافظە اوئىمەيدو . يۇنىت سېسىرى داز . اوراقلىك خەفافظە سەتىدەكى لزوم قىدىر ئەيدىلىسىور دېيەمىز . بىرىشكەن ھەداۋە اوراقنى صورت خەفافظە سەتىدەكى لزوم اقتضا ايدىن اوراقلىك بولۇنى چوق كەرە محال دىليەجىك قدر كۆچلەشىدىكىنى مامۇرلار آچىقىدىن آچىغە سوپىلىورلار .

صەوكى پىرقە يېك زىيادە شایان دقتىر . نظارىنارىزدىن بىرىشكەن اوراق اېچىنده دە يېھە محىرات د و ئەنائىك بىچورىيىش اولىدېقى ، بونلاردىن بىر طاققىنى يادى صاغلام ، يارى يېرائىش بىر حالدە مىداھە جىقا دەلدېقى اېشىتكە . اوراق مەذكورە اېچىنده منافع اقتصادىيە و ساۋىرە يە داۋىت يېك مەھەملەرى دە وار ئىش كە بودە طېسى دە . بىنۇع اوراق ۱۴۷۰ سە سەندىن ۱۳۲۵ سە سەنە قدر كەپىۋەجاپىش .

اصول فىيەمى . اوروبا خزان اوراققە كېرنىلر ، آرانىلان اوراققە نەقدىر چاپۇق بولتىقى كورمشىلدە . آنان بوسىرەتە سىحر ، خىال دېيە جىكى كاپىر . دكلى بىش اون سەنەلەك اوراق ، اللە التىش سەنەلەك اوراق بىلە دەحال الله سەجىپىلۇر . بۇ سایايدە نە دولەتكى حقى زائل اولور ، نە دەمە خەلقىت . فاج كەرە وقوعە كەلدى بىر قاج مەستەنە ئەمەمەدە آرانىلان اوراق تارىخىيە ياكى زۇر بولتىدى ، ياخود ھېبىچ بولەنەمدە ئوقارىدە دېدىكەن كىي اوراق حفظى اۋانەجق يېنىز ، ارتق اسىكى زەمانەكى كىي يېنىتلىكىدە بولەماز . اىصىتمە و هوالاندىرىمە اسىكولارىشە مراجعت لازم كايد . و يانەدەكى كەتھانە ئېپەاطورىنىڭ بىر زېرىزمىن ، بۇ دەرمە ئەسىرى واردە . بىرىكىن كەتسابىلىرى يوقارىدە ساۋاڭىيەپىلىمك امكان خارجىتە چىقىدەپىشىن بۇنىڭ دەزىمەنە خەلق ايدىلىشىلدە . بۇ ئەسىكى كەزدىكەمە زمان بۇ دەرمەك قورۇلىنى ، جىددە بولاسى ئەمچىمزى مۇجب اولىي . اس-ضاھىز اۋۇزىدەن بىر المكتېرىق دوگەسە باصىلە ، كىي بې يولك بىر حوا آلوب ويرەن آلتى ئەلەمەكە باشلادى . بىر قاج دېقىنە سەكىرە خەزىتكە واسى ئەسامىلە تازە ئەنلىكىنى حس اىتىشكە . دا ؟ و كىي كەتسابىلەن بەمضلىرىنى آچىدق . ھېبىچ بىزندە رەطوبىتىن اڭ كوردىكە .

ايشىتە اوراق بولىيە حەفافظە اوئلوب . هە داۋىت ئىچيون ، ياخود بىر قاج داۋىت ئىچيون بې لىكىدە اوراق حەفافظە مەخصوص بىنالىر و بىجۇدە كەتەر دەپ اوراق و وئانقى ضىاعىدىن ، بوزلەنەن سە-ەفافظە

ایقليدر . او زمان امور دولت ده مطرداً
جزيان ايدر . آرانيان شي چاپق بولنور .
او تويمد که چوق دفعه دولته تعلق ايدن
موادك تاریخچه سني بيلنمک لازم کاري . بو

تاریخچه بيلنمک ايسه هم حقوق دولت ضياع
عظيمه او ضرار ، هم ده ناظر ل حل مستعدن
ماجر قاليار . يك کان بر ناظري جريان
احواله مطلع قيه جق واسطه يکانه و ناقه
انتظام حفظليدر . ناظر تبع ايدن جيکي برسنهانك
اوراقی ايسته . آناري برمدت مطالمه وتبع
ايتدیکي کي ايشك بتوں صفحاته اطلاع کسب
ايدر . او زمان منافع دولتي هندی بر اجهاد
ایله دکل ، و ناقه ايله حل ايدر . استانیله
کان سفرای اچنيه دخی سفارت او راق
خزنه لريشك مکملیت سایه منده متوجه مسنهان
حقنه دو هقب معلومات تامه صاحی او ليورله
يدی سکرسته او ليور . سفرای اچنيه دن بر ذات
خایت مهم و جتالی بر ايشده حکمک وظیفه .
سني ایها اینک لازم کاهی . بو ذات او منشیه
ایله بدی سکن کون مشغول اولدی . و مام
کل اولدق میدانه چيقدی . بوموقتی سفیرک
منزیت شخصیه سندن زیاده خزنه اوراقک ازی
ایدی .

خزان او راق بوته قویه ما ز ايسه که هیچ بر
ناظر و با بیوک مأمور ایچون مسائل متعدده
و بجایه نک ماهیت تاریخیه سنه اطلاع کسب اینک
مکن او لمماز .

بزده اصول منظم او لدینه ایچون اگرها

حاصلی محولات مهمه ، حقوق عباده تعلق
ايدن و ناقه حکمیه اوراق حفظ ايدن به جي
حکملرک فتدان سدن ناشی هر یerdeه تصایعه
او ض اعتقد در .

بزده ک اوراق حفظی اصولی ديدنکم
کي ابتدائی در : اوراق صندوقه طولدر .
يله دق برو مخزنه قونور . حق بو صندوقه
او بیه بر بیه او سته بیغیلور که آنده قلان
بر صندوقه اینهندن اوراق آرامق او سته ک
صندوقه ایندیر لسني ایجاد ايدر .

بو بیه بر آنده ، و طوبتلی بولزده اوراق
حفظ ايدن . کذلک اوراق صندوقه اینهند
قارمه قاریش-یق طولدر نماز . هله صندوقه
بر بیه او زدینه هیچ بیغلماز . هر داره نک
اوراق اینهند البته حفظه اعشا ايدنک لازم
کلن اوراق وارد . فقط حقوق عباده تعلق
ایدن اوراق جیستن مهمدر . آنک ایچون
دولت اوراق حافظه منشیه سنه مشروطیه
لایق بر صورت ده حل ایتش اولق او زده حفظ
اوراقه قبول ایدین اصول مدیه بی اتخاذ
ایقليدر . و بز حفظ اوراق نه قدر منظم بر
اصوله دبیط ایدر ایسک او قدر مدنی ، منظم ،
پاشامنه ، تاریخی یاشامنه خواهشک بر ملت

اولدینه مزی اثبات ایدر . اوراقی حافظه
ایتمکی بیلمین بر دولت ، اجدادندن قلان
ساطران خو ايدن بر عاله بکزد . هم بو
حائله ، هم او حکومت مقاخر ماضیه سنه کندی
ایله اعا ایتش اولور .